

9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων 318 πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (†444).

ᾠχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν ἰ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Ἀβου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε^ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δν ο νο μα τι Κυ ρι
ου^ε

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

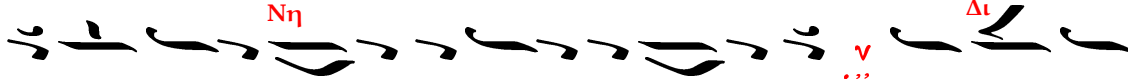
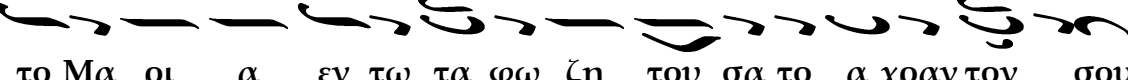
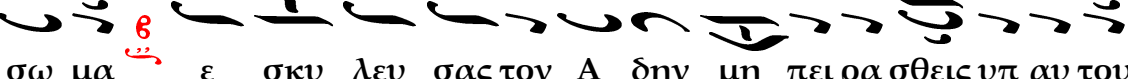

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε^ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

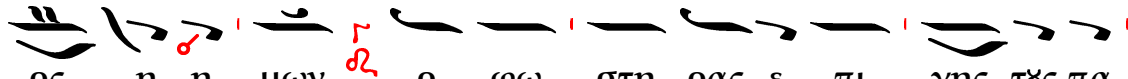
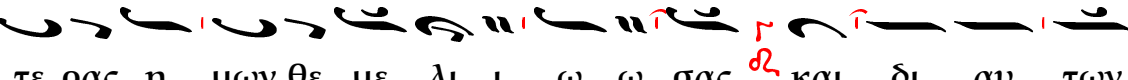

ᾠχος Ἀβου Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

 σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου

 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο

 α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι

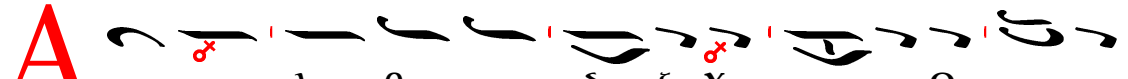

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλδ Γα ρ

 περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα

 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των

 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη

 γη σας πο λυ ευσπλα γχνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι - θ

 νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η

 μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε

 πα γγε λι α τς Α γι ος Πνε ευ μα τος βε βαι

ω θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
κο ο ο ο σμ ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τς κε κρου μμε νς
α πο στο λς ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο
σμωντο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρου

ψας την αιωνιον ζωην που εθηκας τον επι
θρονον Χερουβιμ οι γαρ του ουου τον φυλασσοντες
απο του φοβου απενεκρωθησαν η τον Κυ
ριον μου δοτε μοι ησυνεμοι κραυγασατε ο εν
νεκροισκαι τς νεκρς αναστησας δοξα ασοι οι

Και νυν.

Ο την ευλογημενην καλεσας σου ου Μητερα
ηλθες επι το παθος εκουσι αβουλη λαμψας εν τω
σταυρω αναζητησαι θελων τον Αδαμ λεγων
τοις Αγγελοις συγχααρητε μοι οτι ευρεθη η α
πολομενη δραχη ο παντα σοφωσ οικονομησας
δοξα σοι οι

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Η ζωη εν τω ταφωα νεκειτο και σφραγισ εν
τω λιιθω επεκειτο ως βασιλεαυπνου
ουου ντα στρατιωται εφυλατ τον Χριστον και τους

εχθρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη

ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Τω εκ σι ω θα να τω σζ ζω ην α θα να α τον

ευ ρο μεν παν το δυ να α με και μο νε των ο λων Σω

τηρ συ υ γαρ εν τη σε πτη σζ ε γε ε ερ

σει παντας α νε κα λε σω ο λυ σας α δσ ς το

νι κος και θα να τσ ς το κεντρον

Και νυν.

Η ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον

σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω και

α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω

θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Tων αγγελων οδηγηημος²² κατεπλαγη
 ορωων²² σε²² εννεεκροι οισ λογισθε
 εεε⁹ ντα⁹ τθ⁹ θανατθ⁹ δε Σωωω²² τε²² ρ²² την
 ισχυνκαθε²² λοοον²² τα²² και συν⁶ εε⁹ αυ
 τωω⁹ τον Α⁹ δαμ⁹ ε⁹ γει⁹ ρα⁹ ντα⁹ και ε⁹ ξ
 α⁹ δ⁹ παν⁹ τας⁹ ε⁹ λευ⁹ θε⁹ ρω⁹ ω⁹ σαν⁹ τα⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο
 οον⁹ με⁹ τα⁹ α⁹ α⁹ α⁹ δι⁹ και⁹ ω⁹ μα⁹ τα⁹ α⁹ α⁹ α⁹ σθ⁹

Tιταμυρασυμπαθως τοις δαακρυσι²² ωω
 μα⁹ α⁹ θη⁹ τρι⁹ αι⁹ κι⁹ να⁹ α⁹ α⁹ α⁹ τε⁹ ο⁹ α⁹ στρα
 πων⁹ εν⁹ τω⁹ τα⁹ φω⁹ Α⁹ αγ⁹ γε⁹ λος²² προ⁹ σε⁹ φθε⁹ εγ⁹ γε
 ε⁹ το⁹ ταις⁹ μυ⁹ ρο⁹ φο⁹ ο⁹ ο⁹ ο⁹ ροις⁹ ι⁹ δε⁹ τε⁹ ε⁹ υ
 μεις⁹ τον⁹ τα⁹ α⁹ φον⁹ και⁹ η⁹ σθη⁹ τε⁹ ο⁹ Σω⁹ τη⁹ ρ
 γαρ⁹ ε⁹ ξα⁹ νε⁹ ε⁹ ε⁹ στη⁹ τθ⁹ μνη⁹ η⁹ μα⁹ τος⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο
 οον⁹ με⁹ τα⁹ α⁹ α⁹ α⁹ δι⁹ και⁹ ω⁹ μα⁹ τα⁹ α⁹ α⁹ α⁹ σθ⁹

Λ ι ι α αν πρω ἰ μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς ς σαι ^υ₉

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ^{ν'}₂₂ θρη νθ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ^υ₉ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ^υ₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ₉

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ ς ς ς ς σαι ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ^υ₉ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^{ν'}₂₂ τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ^υ₉ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^υ₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^υ₉

Π ρο σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8

Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα⁹ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κ8 8 8 σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ

σ8 σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι α²² Α λλη

λ8 ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϝ ι ι α α ⁷ ₉ δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο
 ο ⁷ ₉ ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^πϛ̣ Κε ϟ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϝ ^u ₉

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^u ₉ τϝ θα να α
 τϝ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα ^u ₉ και εξ α δϝ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u ₉

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϝ ^u ₉

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ₂₂ ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^u ₉ ο α ρα πτων εν τω τα φω A
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ^u ₉ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Mυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'} και Α γι ω Πνευ μα τι ^υ

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Πα ρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μα ρ τι ας ^υ χα ρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'} ^υ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ ο εκ σθ σα ρ κω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^υ

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'} ^υ Α λλη λθ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'} ²² A λλη
 λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ ^ρ

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου
 συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ
 ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^π ^υ ^ρ Δι-ϑ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε ²²

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε ²²

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ ²² Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
 αι ω νων α μην ^Δ ²²

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ²²
 ει τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε
 ξαι αι ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω ^ε ²²

Ἀντίφωνον Β'.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εκ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εκ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ πα ρχων ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ εν
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α
ι σου ρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θε ος ε πι Κυ ρι ον εκ θροις φο βε
ροι και πα σι θαυ μα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

Ε ν α νο μι αις χει ρα αυ των ο των δι και ων

κληρος ἐπικουρον σε έχων Σωτερουκ εκτεινει ^θ

Δ ^χ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι ^Δ Και νυν και αι και εις τους αι ^χ ωναστων

αιωνων αμην ^Δ

Α γιω Πνευματι το κρατος ἐπι παντων ο περ

αι ανωστρατη γιαι προσκυνου ου ου σι συν πασι

πνοη των κατω ^θ

Προκείμενον. Ψαλμὸς πθ' (79).

Κ υριε ε ξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μας ^θ

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχεσ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υριε ε ξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μας ^θ

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υριε ε ξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μα ^Δ ας ^θ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον θ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδρισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ

τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ Δ και κα τα το πλη θος

των οικτιωμων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ ε

Ε πι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας καὶ θαρίσον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινώσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νώπιον μὲ στίδια παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ἐ

νώπιον σου ποιοῖ ἡσά οπως ἀνδίκαι

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡ γαὰ πησας τα α

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδηλώσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ ὄ ὄ ὄ ὄ ὄ ὄ γαὰ ἀλη ἡ ἡ ἡ

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρου υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σαστας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϋθεσ εγ και νισον εν τοισ εγκα τοισ

μδ

Μη απορριψης με απο τσ προσωπσ σσ και

το Πνευμα σσ το αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσ σσ και ασε

βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριιασ μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την

δι και οσνησσ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα ναγγελει την αινεσιν σσ

Οτι ειηθελησασθσ ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

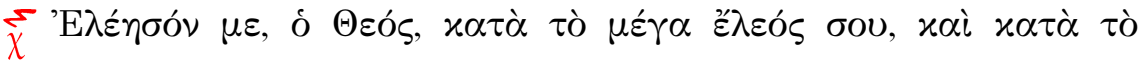
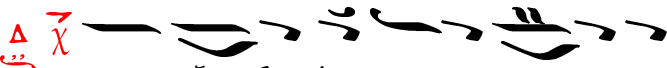
Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κᾶ πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ν ε εγ κλη μα α α των

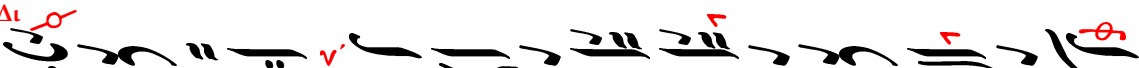

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μᾶ

A να στας ο Ι η σῃς α πο τᾶ τα

 α α α α φᾶ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ', καὶ τῶν Πατέρων εἰς δ/ζ'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ἦχος πλ. β'.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, Πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὠδὴν σοι πάντες ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζῶην καί, τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθη Δέσποινα.

Ὤδὴ α'. Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ϝ

Δοξασοι ο Θεο ο ος η μων δοξασοι
Ασω μεν πα α ντες λα οι τω ε πι ω
μων Χε ρσ βιμ α να λη φθε ντι με τα δο ο ξης
Χρι στω και συγ κα θη σαν τι η μας εν δε ξι α
τς Πα τρος ω δην ε πι νι κι ον ο ο τι δε δο
ξα α σται

Δοξασοι ο Θεο ο ος η μων δοξασοι
Τον με σι ι την Θε ου και αν θρω πων Χρι στον
χο ροι Α γγε λων θε α σα με νοι με τα σα ρ κος
εν υ ψι στοις ε ξε πλη ττον το συμ φω νως δε α

νε μελπον υμνον ε πι νι κι ι ον

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Τω ο φθε ε ντι Θε ω ε πι τσ ο ρς Σι

να και νο μον δο ντι τω θε ο ο πτη Μω ση των

Ε λαι ων εκ τσ ο ρς α να λη φθεν τισαρ κι αυ

τω παντες α σωμεν ο ο τι δε δο ξα α σται

Υ περ α γι α Θε ο το κε σωσον η μας

Α χρα ντε Μη η τηρ Θε ου τον σαρ κω θεν τα

εκ σου και εκ των κολ πων του γεν νη το ρος μη

εκ φοι τη σαν τα Θε ον α παυ στως πρεσβευ ε εκ

πα σης πε ρι στα σε ως σω ωσαι ς ε πλα α σεν

ᾠδὴ α΄. Κανὼν τῶν Πατέρων, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ, σύλλογον τῶν Ποιμένων.

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῶν ἁγίων Πατέρων ἀνευφημῶν, παναγίαν Σύνοδον, τὸ πανάγιον αὐτῆς, ἐν ἐμοὶ χρησιμώδημα βοῶν, ἱκετεύω σε Χριστέ διαφυλάττεσθαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θεοφόροι Πατέρες ὡς ἀστραπαί, συνελθόντες σήμερον, σὲ Χριστέ μονογενῆ, τῷ Πατρὶ συνάναρχον Υἱόν, ὠμολόγησαν τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Δόξα.

Νύμφης σου τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐκλεεῖς, νυμφοστόλοι Δέσποτα,

τὸν τῆς πίστεως σαφῶς, ὀρισμὸν ἐκθέμενοι, χρυσοῦν, ὡσπερ κόσμον εὐπρεπῆ, ταύτην ἐκόσμησαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεποικιλμένη τῇ δόξῃ τῇ θεϊκῇ, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τῷ Ἰῶ τῷ ἑαυτῆς, καὶ Θεῷ παρίσταται ἡμῖν, σωτηρίαν ψυχικὴν καθικετεύουσα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δεῖλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος.

Τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος πλ. β' Κε δ

ᾠδὴ γ'

Δ ο ξ α σοι ο Θε ος η μων δο ξ α σοι ^{u q}

Α ^{Πα} νε πτη ης ζω ο δο τα Χρι στε ^{u q} προς τον Πα τε

^Δ ρα ^{u q} και α νυ ψω σας ^{u q} η μων το ^{Κε} γε νος φι λαν θρω

^{u q} πε ^{u q} τη α φα τω ευ σπλα γχνι α σου ^{u q}

Δ ο ξ α σοι ο Θε ο ος η μων δο ξ α σοι ^{u q}

Α ^{Πα} ^ο ^μ ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 ι τα ξειειςτων Α γγε λων Σω τηρ βρο τει αν φυ
^Δ ^δ ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 σιν θε α σα με ναι συν α νι ου σαν σοι α
^Μ ^{Κε} ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 πα αυστως εκ πλητ το μεναι α νυ μνδν σε

Δ ο ξασοι ο θε ο ος η μων δο ξασοι

Ε ^{Πα} ^ο ^μ ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 ξι στααν το Α γγε λων χο ροι Χρι στε ο ρων
^Δ ^δ ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 τες με τα σω μα τος α να λη φθεν τα και α
^Μ ^{Κε} ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 νυ υμνδν την α γι αν σθ Α να λη ψιν

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ι ^{Πα} ^ο ^μ ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 κε τε ευ ε α παυ στως Α γνη τον προελ θον τα
^Δ ^δ ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 εκ λα γο νων σθ ρυ σθη ναι πλα νης δι α βο ο
^Μ ^{Κε} ^υ ^γ ^γ ^λ ^ω ^σ ^ω ^τ ^η ^ρ ^β ^ρ ^ο ^τ ^ε ^ι ^α ^ν ^φ ^υ
 λσ τς υ μνδν ταςσε Μη τε ρα θε ου

Τῶν Πατέρων. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοὴν καὶ πάθος καὶ τομὴν, Ἄρειος ὁ παράφρων, τῇ γεννήσει τῇ θείᾳ, δυσσεβῶς ὁ ἀσεβής, προσάπτων τῷ τμητικῷ, τῶν Πατέρων ξίφει ἀποτέμνεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι θεῖος Ἀβραάμ, στρατευόμενοι πάντες, οἱ σεπτοὶ θεηγόροι, τοὺς ἐχθρούς σου ἀγαθέ, τοὺς μανιώδεις τῇ σῆ, δυναστεία κραταιῶς ἀπώλεσαν.

Δόξα.

Τὸ πρῶτον ἄθροισμα τῶν σῶν, κροτηθὲν Ἱερέων, ὁμοούσιον Σῶτερ, σὲ τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, καὶ ποιητῇ τοῦ παντός, γεννηθέντα εὐσεβῶς ἐκήρυξαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὐδὲ γλῶσσα Παρθένε, εὐφημεῖν σε ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σποραῶς, ὁ ζωοδότης Χριστός, σαρκωθῆναι Πάναγνε ἠδύδοκῆσεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Καθίσματα τῶν Πατέρων.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τῶν αὐτῶν.

ᾠχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις σήμερον, ἐκ πάσης γῆς πρὸς ἑαυτὴν συνεκάλεσε, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοῦ λαλήσαντος, βλασφημίαν Ἀρείου, καὶ κατασμικρύναντος τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ Θεοῦ, ὃν καθελόντες τὴν Πίστιν ἐκράτυναν.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἀναλήψεως. Ὅμοιον.**

Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ συγκαθίσας τῷ Πατρὶ δεξιόθεν, οὗ οὐδαμῶς κεχώρισαι, φιλόανθρωπε Χριστέ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, τοῖς σοφοῖς Μαθηταῖς σου, πέμψειν ὑποσχόμενος, καὶ ἡμῶν καταυγάσας, τὰς διανοίας δίδου φωτισμόν, ὡς ἂν ἀπαύστως ὑμνῶμέν σε Δέσποτα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς

ἀληθείας, τὸν ὕφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας· τούτου τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέων ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας· ἥς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, Θεὸν ὀραῖ φθεγγόμενον· Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Κύριλλον ὑμῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον

Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὐρατο τυμβοχοὴν ἔνατον Κύριλλος εἰς ἡμᾶρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε ἐνδόξων Μαρτύρων καὶ κανονικῶν παρθένων, τῶν ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν ἀποτυμηθεισῶν· Θέκλης, Μαριάμνης, Μαρίας, Μάρθας καὶ Ἐνναθᾶ.

Στίχ. Τὰς κανονικάς διὰ φιλαργυρίαν,

Ἐκτεινε θύτης. ὦ θύτου ταλαντάτου!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Ὁρέστου, Διομήδους καὶ Ρόδωνος.

Στίχ. Ὁρέστης, Διομήδης καὶ Ρόδων σύντρεις,

Χαίροντες συνήθλησαν ὑπὲρ Τριάδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἐνδοξος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος, ἐπίσκοπος Προύσης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πανευπρεπῆς σοι κόσμος ἱερωσύνης,

Ὁ λαμπρὸς ἄθλος, Ἀλέξανδρε, τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἐνδοξος Μάρτυς Ἀνανίας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὴν γλῶσσαν εἶχεν ὡς σπάθην κατὰ πλάνης,

Ἀνανίας ὁ Μάρτυς, ὃν κτείνει σπάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κύρου.

Στίχ. Μὴ τὴν νοητὴν εἰκόνα χράνας, Κύρε,

Θεῶ παρέστης, Οὐπερ εἶ κατ' εἰκόνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ τρεῖς Ἅγιοι ἐνδοξοὶ Παρθενομάρτυρες, αἱ ἀπὸ Χίου, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐστιμμίσαντο τῇ χροᾷ τῶν αἱμάτων,

Νύμφαι Θεοῦ τρεῖς, ἃς ἀνείλε τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν

Κολόμπα («Περιστερίου») τῆς Ἰρλανδίας, κτίτορος τῆς Μονῆς Ἀϊόνα καὶ πλείστων ἐτέρων Μονῶν καὶ Ναῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ Σκωτίᾳ, κοιμηθέντος ἐν ἔτει φοδ' (574).

Στίχ. Οὐκ ἠλαττώθης, ὡς ἀληθῶς, Κολόμπα,
Τὸν Κύριον ζητῶν, ἀλλ' ἐμεγαλύνθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, τοῦ ἐν Πάρῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀρετῆς καὶ σοφίας σύννοικος ὦφθης,
Κύριλλε, Ὁσίως ἐν Πάρῳ ὁ λάμψας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τῆς Λευκῆς Λίμνης.

Στίχ. Ὁ λευκόφυχος Κύριλλος Λευκῆς λίμνης,
Πολύχρουν πλουτεῖ μανδύαν ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου ἐρημίτου τοῦ Κουχτά.

Στίχ. Ἀλέξανδρος σεπτὸς καὶ μαθηταὶ δύο,
Ἐρημον Κουχτὰ ἠγίασαν ἀσκήσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ῥαφαήλ τῆς Μονῆς Ἀγαπία ἐν Ῥουμανίᾳ.

Στίχ. Ἦσυχαστικὴν ὁδὸν καλῶς βαδίσας,
Ὡς τις ἄγγελος Ῥαφαήλ ἀνεδείχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πρωτοπρεσβυτέρου Ἀλεξίου Μέτχεφ, τοῦ ἐν Μόσχᾳ.

Στίχ. Στάρετς κληθεὶς Ἀλέξιος τῶν ἐν κόσμῳ,
Παρίσταται Χριστῷ τῷ γέρα διδόντι.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐορτάζομεν, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων Πατέρων.

Στίχ. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι.
Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Κατὰ Ἀρείου.

Ἐένον τὸν Ἰὼν Πατρὸς οὐσίας λέγων,
Ἄρειος, ἦτω τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

Ταῖς τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται μόναι αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς
Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος ς̅̅̅ Βου ς̅̅̅

ὠδὴ α'

Η ει ω καλυφθεις οβραδυ γλωσσος γνοφω
 ρητο ρευσε τον θεο ο γραφον νοομον
 λυνγαρ εκτινα αξασομματος νοου
 ορατον οοντα και μεται Πνευματος
 γνωσιν γεραι αιρωνεν θεεοιστοις ασμασιν
 ὠδὴ γ'

Ε ρρηξε γαστροσητεκνω μενης πεδας
 ριντεδυσκαθεκτον ευτεκνω μενης
 σευχητης προφητιδος παλαι
 ρουουσηςπνευμασυντετριμμενον
 νααστην και θεωντων γνωσεων
 ὠδὴ δ'

Α ναξανα ακτωνοιοσεξοιουμοονος
 λογοσπροελθων Πατροσεξανατιιου
 νεςσου Πνευματοις αποστολοις
 εξεπεμψας ως ευεργετησ αδσιδοξατω
 κρατεισ Κυριε

ὠδὴ ε΄

Αυτη ηριον καθαρσιν αμπλακη μαα
των πυριιπνον δεξασθε Πνευματος δροοσον
ωτε εκνα φωτομορφα της Εκκλησιιας
νυν εκσιωωνγαρ εξελη ηλυθε νοομος η
γλωσσοπυρσομορφος Πνευματος χααρις

ὠδὴ ς΄

Ιλασμος ημιν Χριστε καισωτηριια οδε
σποτης ελαμψας εκ της Παρθεενθινως προ
φητην θηρος εκθαλαττιιουστερνων Ιω
νααντης φθορασ διαρπαασης ολον τον
Αδαμπαγγενηπεπτωκοοτα

ὠδὴ ζ΄

Συμφωνον εθροησεν οργανων μεελος
σεβειντοχουσοτευκτον αψυχον βρεετας ητου
Παρακλητδεφωσφορος χααρις σεβασι
ααζει τδβοαν Τριας μονονηισοσθε

νης α ναρχος ευ λο γη τος ει
ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο
γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ ποσ υ
μνσ σι παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
τη η ρα και παν τω ρον ως ευ ερ γε ε την η δη
μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
ις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρωσ θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ

ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁷

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁷

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁷

Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ^Δ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως τω ν Σεραφειμ^Δ την αδια
 φθορος Θεον Λογον τεκου ουουσαν^ε την οντως
 Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ^Δ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως τω ν Σεραφειμ^Δ την αδια
 φθορος Θεον Λογον τεκου ουουσαν^ε την οντως
 Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

ὠδὴ θ'

Χαιροις ανασσαα μητροπααρθενον κλεε
 ος^ε απαν γαρ ευδινητον ευλαλον στομα^ε ρη
 τρε^ε ευον ουσθε νεισε μελπειν αξιιως^Δ ι
 λιγγια δε νης απασ οσ τον τοοκοννο εινο^ε

θενσεσμη φωνωςδο ξα ζο με ε ε ε εν

καὶ ἀργῶς

X αι αι ροις α να α σσα μη η η τρο ο
 παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος α παν
 γα αρ ε ευ δι ι νη η η το ον ε ε ευ λα α α λο
 ον στο ο ο μα ρη τρε ε ευ ον ς ς ς σθε νει ει
 σε ε με ελ πειν α α ξι ι ι ω ως ι λιγ
 γι α α δε ε ε νς α α πας σθ το ο ον
 το ο ο ο ο κο ον νο ο ο ειν ο ο θε εν
 σε συμ φω ω ω νως δο ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϛ Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι ε

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο· οἷς τὸ τρίτον, φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντα καταξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἔτερον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνήλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

* * *

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
υ υμνοστω ω ω Θε ε ε ε ω

A^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
Α^{Πα} αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι^{Δι} πρε πει υ υ μνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δοξα αυ τη
ε σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τσ

O^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α
να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω
ω ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο
τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου
μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε
ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τσ

H^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε
ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Ε

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α

αυ τς

Πα Δι
υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

Πα
νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ ζω

Δι
η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α

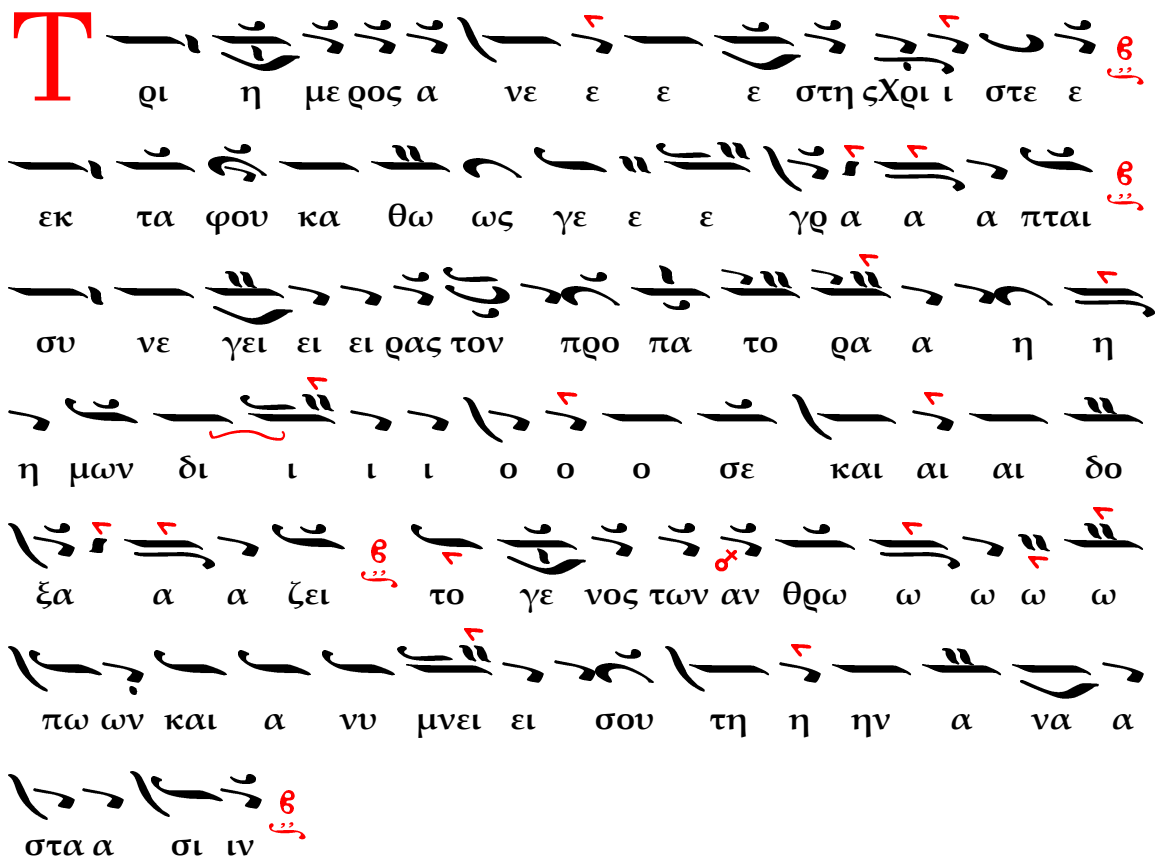
Πα
στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η

μας

Ἦχος Δι

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τῶν Πατέρων Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησιμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν

κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ
των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α
τώ ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και
Υι υι ου και Πνευ μα το ος Α α α γι ι ι
ου μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ογ μα
α τι σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το
μυ στη η ρι ι ον της θε ο ὀ ο ο λο ο γι
ι ι ας τρα νως πα α ρε δώ ω κε τη η Εκ
κλη η η σι ι ι ι α ο υς ευ φη μουντες ε εν
πι ι ι στει ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω
με ε εν λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο

ο ον τες ω θει ει ει ει α πα α
 α α α ρε ε ε ε ε ε εμ βο ο ο πα
 ρεμ βο ο λη η η η η θε η γο ροι ο ο
 πλι ι ται πα ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ου α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ
 υ υ υ υ φω ω λιε ε πο λυ υ φω ω ω
 τοι τ ε νο η τ ε ε ε στε ε ε ρε ε ε
 ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α α
 τος της μυ υ στι κη η ης Σι ι ι ι ι ι ι
 ω ω ω ω ω ω ων οι α κα α θαι αι αι
 ρε τοι οι οι πυ υ υ υρ γοι τα μυ ρι ι
 η ι ι πνο ο ο α α Α α α α αν θη
 του πα α ρα α α δει ει ει ει ει σου τα
 πα γχου υ σα στο μα α τα Λο ο ο ο ο ο ο
 ω ο ο ο γ ε Νι και ας το ο ο καυ χη η μα
 οι κ ε με νη ης α α γλα α α α α α α α

ἰ σμα εκ τε νως προ σβε ε ευ σα α α α

τε υ πε ερω των ψυ χω ω ω ων η η η η

μων

Καὶ νῶν.

Ἦχος Δι-θ.

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ

σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε εκρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν δι

ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

ζος ο θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστοςεις δο ο ξαν Θε ου Πατροσα
μη ην

Κ αθ ε κα στηνη με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ασ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Kυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Oτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Aγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Kαι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το

κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ

χε σ τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ΄ 8)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς με΄ (45).

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (με΄ 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. (με΄ 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. 8. Σχολάσατε και γινώτε ότι εγω ειμι ο Θεός· ύψωθήσομαι εν τοις έθνεσιν, ύψωθήσομαι εν τη γη. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρι και Υιῶ και Άγιῶ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τι σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μστ' (46).

Ἦχος Δι - Θ

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν
φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μστ' 2)

Ἀ νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων

χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε πα

γγε λι α τς Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τος βε βαι ῶ

θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι

συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο

ο ο ο σμ ς

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. (μστ' 3)

Ἀ νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων

χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε πα

γγε λι α τς Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τος βε βαι ῶ

θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι

συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο

ο ο ο σμϝ ϝ

Δ

Στίχ. γ'. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ
θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. (μστ' 9)

A νε ληφ θης εν δο ξηχρι στε ο Θε ος η μων
 χα ρο ποι η σας τϝς Μα θη τας τη ε πα
 γγε λι α τϝ Α γι ϝ Πνε ευ μα τος βε βαι ω
 θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι
 συ ει ο Υι ος τϝ Θε ου ο λυ τρω της τϝ κο
 ο ο ο σμϝ ϝ ϝ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

A νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ μω
 Κυ ρι ος εν φω ω νη η σα αλπυγος σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο εν δο ξη α να ληφ θης αφ
 η μων εις τϝς ϝ ρα νϝ ϝ ϝ ϝ ϝς

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
 σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο
 α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι

Τῆς ἑορτῆς.

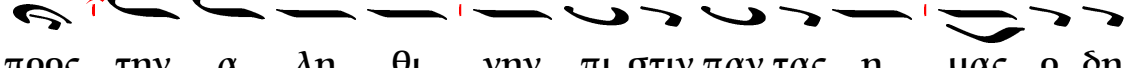

Ἦχος Δι-Θ

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
 μων χα ρο ποι η σας τες Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
 κο ο ο ο σμ ς

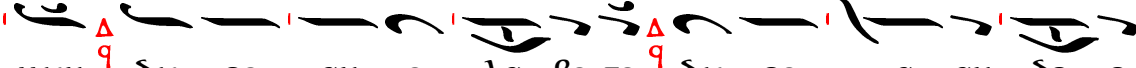

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα

 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των

 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη

 γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

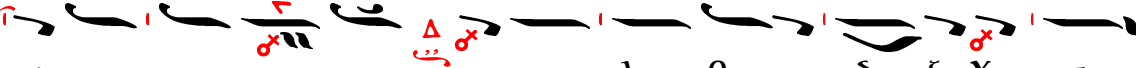

A

 γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ.

T

 ην υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι ι

 ι ι ι αν και τα ε πι γης ε νω σας τοις

 ου ρα νι ι οις α νε ληφ θης εν δο ξη χρι στε

 ο Θε ος η μων ου दा μο θεν χω ρι ζο ο με

 νος αλ λα με νων α δι α στα τος και βο ων τοις

α γα πω σι σε ε γω ει μι μεθ υ μων και ου δεις
καθ υ μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σθ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρσ αλημ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. κ' 16-18, 28-36)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλευσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο

ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποίησατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομησαὶ καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἄργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς μθ').

ᾠχος $\frac{4}{\dot{\eta}}$ Κε δ

A λλη λη η η ι̇ α $\frac{4}{\dot{\eta}}$ A λλη η λη η η η

η ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{\dot{\eta}}$ A α α α λλη η λη

η η η η ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{\dot{\eta}}$

Χ **Θ** ε ος θε ων Κυ ρι ος ε λα λη σε $\frac{4}{\dot{\eta}}$ και

ε κα λε σε την γην $\frac{4}{\dot{\eta}}$ α πο α να το λων η λι

ι ου $\frac{4}{\dot{\eta}}$ **Χ** με χρι ι ι δυ υ υ υ σμων $\frac{4}{\dot{\eta}}$

A λλη λη η η ι̇ α $\frac{4}{\dot{\eta}}$ A λλη η λη η η η

η ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{\dot{\eta}}$ A α α α λλη η λη

8 8 8 8 ï ï ï ï α

Ο Θε ος εμ φα νως η ξει ο Θε ος η μων

και ου πα ρα σι ω ω ω πη η σε ε ε

ται

Α λλη λ8 8 8 ï α Α λλη η λ8 8

8 ï ï ï ï α Α α α α λλη η λ8 8

8 8 8 8 8 ï ï α α α α

* * *

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιζ' 1-13).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφάνέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς

μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
 τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ
 τὸν ἦχον εἰς τὸ μελαῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Δι μελαῶ

Πα
 ι τα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ Χε
 ε ρϑ βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ μ υ υ σι κω ως ει
 κ ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κ ο νι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
 η η και τη ζω ο ο ο ο ο ποι ω ω
 Τρι α α α α α α α α α Τρι α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α
 α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
 α α α α α α γι τον τρι σα α α α α
 γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α
 α α α α α α α α α δο ο ο υ
 μνο ον προ σα α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ες
 πα α α α α α σα α α α α αν
 τη η η η η ην βι ι ι ω ω ω ω ω
 ω τι ι ι βι ω ω τι κη η η η η η η ην α
 πο θω ω ω ω ω ω με α πο θω ω
 με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι με ε ρι ι ι ι μνα α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο
 με νοι οι
Τ αι αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α
 α τως δο ρυ φο ρυ ρ με νον τα α α
 ξε σι ιν Α λλη λυ ρ ι α α α α α α α
 α α α α α α α α

Ἐτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰς Ἰουλίου , α 94 θ', Ι.Α.

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ^{Κε} υ ρι ε Ε^Μ λε ε ε η σον

Κ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π^{Πα} α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Π^{Πα} α ρα σχ ς Κυ υ ρι ε

Π^{Κε} α ρα α σχ Κυ υ υ ρι ε

Π^{Δι} α ρα α σχ Κυ υ ρι ι ε

Π^{Δι} α ρα α σχ Κυ υ ρι ι ε

Π^{Πα} α ρα α σχ Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σ

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

Κε σχυ υς μ^Μ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

Δι α α μ^{Πα} και κα τα φυ γη η μ^{Κε} και ρυ υ

Π υ στη ης μ^{Κε}

Ἔτερον ἀργόν

^{Πα}
Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι
^Μ ^{Κε}
 ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υς
^Μ ^{Κε}
 μϛ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω
^{Δβ} ^Μ ^{Κε}
 μα α α α α μϛ και αι κα τα φυ υ γη
^{Πα}
 η η η η μϛ ϛ και αι ρυ υ υ ση η η ης
 μϛ

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε
^{Κε} ^{Πα}
 ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και
 α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

* * *

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης ^{u q} θυ σι ι αν
αι αι νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τῷ Πνευ μα α το ος σθ ^{u q}

Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον ^{u q}

Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον ^{u q}

Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ υ

ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{u q} ^{Κε} πλη η ρης ο ς ρα ^{Δι}

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σθ ^{u q} ^{Πα} ω

σαν να εν τοις υ υ ψι ι σοις ^{u q} ^{Δι} ^{Κε} ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι ^{u q} ^{Δι} ^{Κε} ^Μ

^{Κε} Κυ ρι ι ι ς ^{u q} ^{Δι} Ω σα αν να α α α α εν ^{Πα}

τοις υ ψι ι ι σοις ^{u q}

Α^{Πα} α α μη ην ^{u q} **Α**^{Πα} α α α μη ην ^{u q}

Σ ε ε υ μνη ς ς ς μεν ^{u q} σε ε Ευ λο

γα ρ ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι στρ ρ μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 στ ο Θε ο ος η η μων

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Πα

A α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α
 λη θω ω ω ως μα α κα α ρι ι ζειν
 σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο
 ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον
 και πα να μω ω ω μη η η η τον και αι μη
 η τε ε ε ρα α α α α τρ ρ Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρρ
 ρ βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω
 ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ την α

δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω

ως Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε

κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως

Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε

γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε

ε εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου , ἤχος Πα

α ξι ι ον ε ε σι ιν ω ως α λη η

θω ω ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε

τη η ην Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην

α ει μα α κα α ρι ι σο ον και πα να α

μω ω ω ω ω μη η η η τον και μη η

τε ε ε ρα τϛ ϛ ϛ Θε ε ε ϛ ϛ ϛ

η η η η μων τη ην τι μι ω ω τε ε

ρα αν τω ω ωων Χε ρϛ ϛ βι ι ι ιμ και αι εν

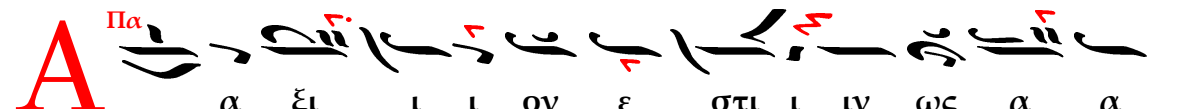
δο ο ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω

 ως τω ωων Σε ε ε ρα α α α φμ τη ην
 α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον
 Λο ο ο γο ον τε κϛ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ον
 τως Θε ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε
 ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐΔεκ. , βι´ , ἀντεγράφη δ´ Ὀκτ. , βιγ´ . I.A.

Ἀνωνόμου

Ἦχος Πάϛ

A α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
 λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο
 ο ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α
 α ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο
 ον και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου
 ου ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε
 ε ε ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι

μ και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α
 α αν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε
 ρα α α φμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο
 γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν την ο ο
 ο ο ο ο ο ο ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο
 κο ον σε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ρα α α α ε εκ των υ υ υ υ ρα α νω ων

Αὕτη ἡ θέσις λέγεται καὶ διατονικῶς.

ρα α α α ε εκ των υ υ υ υ ρα α νω

ω ων τὸ κράτημα Ἰα α α α α λιε ε ε

ε ε ε Ἰα α α α α α λιε Ἰα α α α α

λιε ε Ἰα α λιε λιε Ἰα Ἰα λιε Ἰα α α λιε ε ε

Ἰα α α λιε ε ε Ἰα α α λιε ε ε λιε Ἰα λιε λιε

Ἰα Ἰα λιε ε ε Ἰα λιε Ἰα λιε λιε Ἰα Ἰα λιε Ἰα

λιε λιε Ἰα Ἰα α α λιε ε

Α α α α α α λ λη η λ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ι ι ι ι ι ι α λ λη η λ υ υ

υ ι ι α α α α α α λ λη λ υ υ ι ι

ι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Καὶ τῶν Πατέρων·
 Κοινωνικόν. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.
 Εἰς μνήμην Ἁγίων.
 Ἦχος Πα

Ε ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
συ νο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω νι ο ος
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
σται αι αι ε ε σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δι
ι ι ι ι και ο ος Αλ λη λϝ ϝ ι ι α α
α α α α α α α α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Δι-ϙ

Α νε ληφ θης εν δο ξηΧρι στε ο Θε ος η μων
χα ρο ποι η σας τϝς Μα θη τας τη ε πα
γγε λι α τϝ Α γι ϝ Πνε ευ μα τος βε βαι ω
θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι

σου ει ο υι ος τῆ Θε ου ο λυ τρω της τῆ κο
ο ο ο σμῆ ς ς

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
Α λλη λῆ ι α Α λλη λῆ ι α Α λλη
λῆ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τῆ νυν και ε ως τῆ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῆ νυν και ε ως τῆ

αι ω ω νο ο ος